

har jo taabeligt skilt sig ved forskellige Kunstnere, som netop i den Henseende var udmærkede. Jeg behøver blot at minde om en Dame som Fru Anna Bloch, der haardt savnes, ikke mindst paa Grund af hendes ualmindelige Sprogkultur. I Stedet har vi faaet en Række Kunstnere, af hvilke der i alt Fald er enkelte, som med Hensyn til Sprogbehandling og Diktion staar uhyre langt tilbage.

Med Hensyn til Repertoiret er det betegnende, at der i den sidste Redegørelse, vi fik for Teatrets Drift, altsaa Driften i den sidste Sæson, ikke som sædvanlig fulgte en Oversigt over, hvilke Forfattere og Komponister der havde været repræsenterede ved Opførelserne i sidste Sæson. Direktøren har aabenbart selv haft en stærk Fornemmelse af, at det ikke vilde virke flatterende, hvis man saa en saadan Oversigt. Jeg vil anbefale Direktøren en Dag at gaa ind i det ene af Foyerens Sideværelser, som jo er undergaaet en Omformning i Løbet af Sommerferien, idet man har samlet alle de Marmorbuster, det kongelige Teater ejer af vore berømte nationale Forfattere, som har leveret Arbejder til og virket stærkt for det kongelige Teater. Hvis Teatrets Direktør vil aflægge et Besøg dér, vil han meget hurtigt se, i hvilken Retning Valget af Repertoire først og fremmest bør lægges. I alt Fald kan jeg forsikre om, at det her i Rigsdagen er saadan, at adskillige og ikke mindst indenfor min Partigruppe ser det som en absolut Betingelse for, at man skrider til en Ordning af det kongelige Teaters Forhold, at vi sikres imod, at Teatrets Repertoirevalg bliver af saa ringe Beskaffenhed som nu. Saaledes som det har været i det sidste Aar, kan det ikke vedblive at gaa. Hvis det bliver ved paa den Maade, er jeg ganske overbevist om, at den Udvikling fortsættes, der driver de virkelig interesserede Teatergængere andet Steds hen, endog til at søge Filmteatre eller at sidde hjemme og høre paa deres Radio.

Jeg skal kun nævne eet Punkt vedrørende Repertoiret. Det forbavser mig i høj Grad, at man i sidste Sæson ikke har kunnet finde Lejlighed til paa det kongelige Teater at have „Elverhøj“ paa Repertoiret, en Forestilling, om hvilken vi ved med Sikkerhed, at er der nogen, der vil kunne bidrage til at forbedre det finansielle Resul-

tat, er det den. Baade indtager den i national Henseende en saadan afgjort Position, at man er sikker paa, at den altid følges med Interesse, og den kan skaffe godt Hus. Hvis det vedblivende er saaledes, at den højtærede Ministers tilfældige personlige Uvillie mod en Melodi, som forekommer i Ouverturen til „Elverhøj“, skal være afgørende for, om dette Stykke spilles paa det kongelige Teater, er vi unægtelig langt ude.

I øvrigt kan jeg tilføje, at jeg er overbevist om, at det kongelige Teater, ogsaa med de Midler og den Kunstnerkreds, det har i Øjeblikket, vilde kunne præstere noget ganske andet og aflægge Vidnesbyrd om, at det i Virkeligheden kan værne den Position, det er sat til at værne.

Til Slut vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger vedrørende den højtærede Undervisningsministers Skoleadministration. I September hørte vi i Bladene om, at Ods herreds Lærere nægtede at deltage i et af Statens Sanginspektør ledet Sangkursus, fordi den af Danmarks Lærerforening boycottede Lærer Laursen, Egebjerg, vilde deltage i det. Jeg forstaar meget vel, at et lokalt Blad, Holbæk Amts Tidende, karakteriserede dette som et Slag i Ansigtet, ikke blot paa Lærer Laursen og Beboerne i Egebjerg Skoledistrikt, men overhovedet paa hele det Samfund, der bærer Folkeskolen, og man kan vel tilføje et Slag i Ansigtet ikke mindst paa den nuværende Undervisningsminister som den, der har Ansvaret for Afholdelsen af dette og andre lignende Kurser. Jeg er ganske enig med den nævnte Artikel i, at en Gentagelse af den Slags Episoder vil slide meget stærkt paa Befolkningens Velvillie og Agtelse overfor Lærerne, men det forekommer mig ogsaa, at en energisk Indgriben fra Ministerens Side maatte kunne hindre Gentagelser af slige Episoder eller rettere forhindre, at „Danmarks Lærerforening“s Folk bestemmer, hvem der skal være Deltagere i de statsunderstøttede ministerielt arrangerede Kurser.

I Maj Maaned læste vi i Bladene om Ministerens Optræden i Anledning af en ny Skoleplan i Storehedinge, en Skoleplan, der var enstemmig vedtaget af Byraadet, ogsaa af Fru Bangs Partifæller, efter at være tiltraadt af Lærerraadet og Skolekommissio-